

the global voice of
the legal profession®

**Κατευθυντήριες
Οδηγίες του ΔΔΣ
επί θεμάτων
Σύγκρουσης
Συμφερόντων στη
Διεθνή Διαιτησία**

Θεσπίστηκαν βάσει
απόφασης του
Συμβουλίου του ΔΔΣ
την Πέμπτη 23
Οκτωβρίου 2014

A Note on Translations

This document was originally prepared in English by a working group of the International Bar Association and was adopted by IBA Council Resolution.

In the event of any inconsistency between the English language versions and the translations into any other language, the English language version shall prevail.

Translated by: Epameinondas Stylopoulos and Margarita Evangelou Hara Akrioti of Stylopoulos & Associates, Athens, Greece.

Reviewed by: Elias Neocleous, Elena Christodoulou, Christiana Pyrkotou, Aimilia Efstathiou of Elias Neocleous & Co, Limassol, Cyprus and Panayiotis Neocleous of Andreas Neocleous & Co, Limassol, Cyprus.

**Κατευθυντήριες
Οδηγίες του ΔΔΣ
επί θεμάτων
Σύγκρουσης
Συμφερόντων στη
Διεθνή Διαιτησία**

Θεσπίστηκαν βάσει
απόφασης του
Συμβουλίου του ΔΔΣ
την Πέμπτη 23
Οκτωβρίου 2014

the global voice of
the legal profession

Διεθνής Δικηγορικός Σύλλογος
4th Floor, 10 St Bride Street
London EC4A 4AD
United Kingdom
Tel: +44 (0)20 7842 0090
Fax: +44 (0)20 7842 0091
www.ibanet.org

ISBN: 978-0-948711-36-7

Με κατοχύρωση όλων των δικαιωμάτων
© International Bar Association
2014

Κανένα μέρος του υλικού που καλύπτεται από την παρούσα σημείωση περί δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας δεν μπορεί να αναπαραχθεί ή να χρησιμοποιηθεί υπό οποιαδήποτε μορφή ή με οποιαδήποτε μέσα, ηλεκτρονικά ή μηχανικά, συμπεριλαμβανομένων φωτοτυπίας, ηχογράφησης ή οποιουδήποτε συστήματος αποθήκευσης και ανάκτησης πληροφοριών, χωρίς τη γραπτή άδεια από τον κάτοχο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας.

Περιεχόμενα

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΔΔΣ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ 2014.....	VI
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΜΕΡΟΣ Ι: ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ	4
ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ	14

the global voice of
the legal profession®

Κατευθυντήριες Οδηγίες του ΔΔΣ επί Θεμάτων Σύγκρουσης Συμφερόντων στη Διεθνή Διαιτησία 2014

Από την έκδοση τους το 2004, οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του ΔΔΣ επί θεμάτων Σύγκρουσης Συμφερόντων στη Διεθνή Διαιτησία (οι «Κατευθυντήριες Οδηγίες»)¹ έχουν τύχει ευρείας αποδοχής από την παγκόσμια κοινότητα διαιτησίας. Οι διαιτητές είθισται να χρησιμοποιούν τις εν λόγω Κατευθυντήριες Οδηγίες όταν λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με πιθανούς διορισμούς και αποκαλύψεις. Ομοίως, τα μέρη καθώς και οι σύμβουλοί τους συχνά λαμβάνουν υπόψη τους τις Κατευθυντήριες Οδηγίες κατά την αξιολόγηση της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας των διαιτητών, καθώς και οι διαιτητικοί θεσμοί και τα δικαστήρια συχνά, επίσης, συμβουλεύονται τις Κατευθυντήριες Οδηγίες όταν επιλαμβάνονται αιτήσεων εξάιρεσης κατά των διαιτητών.

Όπως είχε προβλεφθεί όταν είχαν αρχικά υιοθετηθεί οι Κατευθυντήριες Οδηγίες, την παραμονή της 10^{ης} επετείου τους, θεωρήθηκε συνετό να αντανakλούν τη συσσωρευμένη εμπειρία από τη χρήση τους και να εντοπιστούν πεδία στα οποία χωρούν πιθανές

¹ Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2004 καταρτίστηκαν από μία Ομάδα Εργασίας από 19 ειδικούς: Henri Alvarez, Καναδάς; John Beechey, Ην. Βασίλειο; Jim Carter, ΗΠΑ; Emmanuel Gaillard, Γαλλία; Emilio Gonzales de Castilla, Μεξικό; Bernard Hanotiau, Βέλγιο; Michael Hwang, Σιγκαπούρη; Albert Jan van den Berg, Βέλγιο; Doug Jones, Αυστραλία; Gabrielle Kaufmann-Kohler, Ελβετία; Arthur Marriott, Ην. Βασίλειο; Tore Wiwen Nilsson, Σουηδία; Hilmar Raeschke-Kessler, Γερμανία; David W. Rivkin, ΗΠΑ; Klaus Sachs, Γερμανία; Nathalie Voser, Ελβετία (Απεσταλμένος); David Williams, Νέα Ζηλανδία; Des Williams, Νότια Αφρική; και Otto de Witt Wijnen, Ολλανδία (Πρόεδρος).

διευκρινίσεις ή βελτιώσεις. Έτσι, το 2012, η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ ξεκίνησε την ανασκόπηση των Κατευθυντήριων Οδηγιών, η οποία διεξάχθηκε από μία διευρυμένη Υποεπιτροπή σε θέματα Σύγκρουσης Συμφερόντων (η «Υποεπιτροπή»)², εκπροσωπώντας ποικίλες νομικές κουλτούρες κι ένα φάσμα αντιλήψεων, η οποία περιλάμβανε συμβούλους, διαιτητές και χρήστες διαιτησίας. Ο Davis Arias διετέλεσε πρόεδρος της Υποεπιτροπής, αργότερα η Julie Bedard διετέλεσε συμπροεδρεύουσα, και η διαδικασία ανασκόπησης διεξάχθηκε υπό την ηγεσία των Pierre Bienvenu και του Bernard Hanotiau.

Ενώ οι Κατευθυντήριες Οδηγίες αρχικά προορίζονταν να εφαρμοστούν τόσο σε εμπορικές όσο και επενδυτικές διαιτησίες, στη πορεία της διαδικασίας ανασκόπησης διαπιστώθηκε ότι υπήρχε αβεβαιότητα στην εφαρμογή τους σε επενδυτικές διαιτησίες. Ομοίως, παρά την ύπαρξη ενός σχολίου στην πρωτότυπη εκδοχή των Κατευθυντήριων Οδηγιών ότι η εφαρμογή τους επεκτεινόταν σε μη νομικούς επαγγελματίες οι οποίοι ενεργούσαν ως διαιτητές, εξακολούθησε να υπάρχει αμφιβολία και για αυτό το ζήτημα. Προέκυψε ομοφωνία υπέρ της γενικής επιβεβαίωσης ότι οι Κατευθυντήριες Οδηγίες εφαρμόζονται τόσο σε εμπορικές όσο και σε επενδυτικές διαιτησίες, ενώ, παράλληλα, απευθύνονται τόσο στους νομικούς όσο και στους μη νομικούς επαγγελματίες που λειτουργούν ως διαιτητές.

Η Υποεπιτροπή έλαβε υπόψη προσεκτικά ένα αριθμό ζητημάτων στα οποία δόθηκε προσοχή στο πλαίσιο της πρακτικής της διεθνούς διαιτησίας από το 2004, όπως τα αποτελέσματα των επονομαζόμενων «προκαταβολικών παραιτήσεων», κατά πόσο η ταυτόχρονη άσκηση καθηκόντων συμβούλου και διαιτητή σε άσχετες μεταξύ τους υποθέσεις, όπου ανακύπτουν παρόμοια νομικά ζητήματα απαιτεί αποκάλυψη, «ζήτητα» συγκρούσεων, την ανεξαρτησία και την αμεροληψία των διαιτητικών ή διοικητικών γραμματέων και χρηματοδοτήσεων τρίτων μερών. Οι αναθεωρημένες Κατευθυντήριες Οδηγίες αντικατοπτρίζουν τα συμπεράσματα της Υποεπιτροπής σχετικά με τα ζητήματα αυτά.

Η Υποεπιτροπή έχει, επίσης, λάβει υπόψη της, ενόψει της εξέλιξης της πρακτικής της διεθνούς διαιτησίας παγκοσμίως, κατά πόσο οι αναθεωρημένες Κατευθυντήριες Οδηγίες θα πρέπει να επιβάλουν πιο αυστηρά πρότυπα αναφορικά με την αποκάλυψη εκ μέρους

² Τα μέλη της διευρυμένης Υποεπιτροπής σχετικά με θέματα Σύγκρουσης Συμφερόντων είναι: Habib Almula, ΗΑΕ; David Arias, Ισπανία (συμπροεδρεύων); Julie Bédard, ΗΠΑ (συμπροεδρεύων); José Astigarraga, ΗΠΑ; Pierre Bienvenu, Καναδάς (συμπροεδρεύων της Διαδικασίας Επισκόπησης); Karl-Heinz Böckstiegel, Γερμανία; Yves Derains, Γαλλία; Teresa Giovannini, Ελβετία; Eduardo Damiano Gonçalves, Βραζιλία; Bernard Hanotiau, Βέλγιο (συμπροεδρεύων της Διαδικασίας Επισκόπησης); Paula Hodges, Ην. Βασίλειο; Toby Landau, Ην. Βασίλειο; Christian Leathley, Ην. Βασίλειο; Carole Malinvaud, Γαλλία; Ciccu Mukhopadhyaya, Ινδία; Yoshimi Ohara, Ιαπωνία; Tinuade Oyekunle, Νιγηρία; Eun Young Park, Κορέα; Constantine Partasides, Ην. Βασίλειο; Peter Rees, Ολλανδία; Anke Sessler, Γερμανία; Guido Tawil, Αργεντινή; Jingzhou Tao, Κίνα; Gäetan Verhoosel, Ην. Βασίλειο (Απεσταλμένος); Nathalie Voser, Ελβετία; Nassib Ziadé, ΗΑΕ; και Alexis Moure. Βοήθεια παρασχέθηκε από: Niuscha Bassiri, Βέλγιο; Alison Fitzgerald, Καναδάς; Oliver Cojo, Ισπανία; και Ricardo Dalmaso Marques, Βραζιλία.

του διαιτητή. Οι αναθεωρημένες Κατευθυντήριες Οδηγίες αντανακλούν το συμπέρασμα ότι, παρόλο που η βασική προσέγγιση των Κατευθυντήριων Οδηγιών του 2004 δεν πρέπει να μεταβληθεί, η αποκάλυψη πρέπει να απαιτείται σε συγκεκριμένες περιστάσεις κάτι που δεν συνέβαινε στις Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2004. Παράλληλα, είναι βασικό να επαναβεβαιωθεί πως το γεγονός ότι απαιτείται αποκάλυψη – ή στην περίπτωση ενός διαιτητή που προβαίνει σε αποκάλυψη – δεν συνεπάγεται την ύπαρξη αμφιβολιών σε ότι αφορά στην αμεροληψία ή στην ανεξαρτησία του διαιτητή. Πράγματι, το επίπεδο αναφορικά με μία αποκάλυψη διαφέρει από το επίπεδο αναφορικά με μία αίτηση εξαίρεσης. Ομοίως, οι αναθεωρημένες Κατευθυντήριες Οδηγίες δεν σκοπεύουν να αποθαρρύνουν τους δικηγόρους που εργάζονται σε μεγάλα δικηγορικά γραφεία ή νομικές ενώσεις από του να ενεργούν ως διαιτητές.

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες θεσπίστηκαν βάσει απόφασης του Συμβουλίου του ΔΔΣ την Πέμπτη 23 Οκτωβρίου 2014. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες είναι διαθέσιμες για λήψη στην ιστοσελίδα:

[www.ibanet.org/Publications/publications IBA guides and free materials.aspx](http://www.ibanet.org/Publications/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx)

Υπεγράφη από τους Συμπροεδρεύοντες της Επιτροπής Διεθνούς Διαιτησίας

Πέμπτη 23 Οκτωβρίου 2014

Eduardo Zuleta

Paul Friedland

Εισαγωγή

1. Οι Διαιτητές και οι εκπρόσωποι των μερών συχνά έχουν αμφιβολίες σχετικά με την έκταση των υποχρεώσεων αποκάλυψης. Η ανάπτυξη των πολυεθνικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων μεγαλύτερων επιχειρηματικών ομίλων και πολυεθνικών δικηγορικών εταιρειών, έχει οδηγήσει σε περισσότερες αποκαλύψεις και είχε ως αποτέλεσμα την αυξανόμενη περιπλοκότητα στην ανάλυση της αποκάλυψης και σε ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων. Τα μέρη έχουν πλέον περισσότερες ευκαιρίες να χρησιμοποιήσουν αιτήσεις εξαίρεσης εναντίον των διαιτητών, προκειμένου να καθυστερήσουν τις διαιτησίες, ή να αρνηθούν στο αντίδικο μέρος τον διαιτητή της επιλογής του. Η αποκάλυψη οποιασδήποτε σχέσης, ασχέτως πόσο σημαντική είναι ή όχι, μπορεί να οδηγήσει σε αδικαιολόγητες ή επιπόλαιες αιτήσεις εξαίρεσης. Παράλληλα είναι σημαντικό το γεγονός ότι περισσότερες πληροφορίες θα είναι διαθέσιμες στα μέρη, προκειμένου να προστατέψουν τις αποφάσεις έναντι αιτήσεως εξαίρεσης που στηρίζονται σε υποτιθέμενες αποτυχίες αποκάλυψης, και στη προώθηση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των μερών και των συμβούλων οι οποίοι ασχολούνται με τη διεθνή διαιτησία.

2. Τα μέρη, οι διαιτητές, τα ιδρύματα και τα δικαστήρια αντιμετωπίζουν περίπλοκες αποφάσεις σχετικά με τις πληροφορίες τις οποίες οι διαιτητές θα πρέπει να αποκάλυψουν και τα πρότυπα που θα εφαρμόσουν στην αποκάλυψη. Επιπλέον, οι φορείς και τα δικαστήρια αντιμετωπίζουν δύσκολες αποφάσεις όταν υποβάλλεται μία ένσταση ή αίτηση για εξαίρεση κατόπιν της αποκάλυψης. Υπάρχει χάσμα μεταξύ, αφενός του δικαιώματος των μερών να αποκάλυψουν περιστάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του διαιτητή, έτσι ώστε να προστατέψουν το δικαίωμα των μερών για μία δίκαιη ακρόαση, και, αφετέρου στην ανάγκη να αποφευχθούν περιττές αιτήσεις εξαίρεσης κατά των διαιτητών, προκειμένου να προστατευθεί η ικανότητα των μερών να επιλέξουν διαιτητές της επιλογής τους.

3. Είναι προς το συμφέρον της διεθνούς κοινότητας διαιτησίας να μην παρεμποδίζονται οι διαδικασίες διαιτησίας από αβάσιμες αιτήσεις εξαίρεσης κατά των διαιτητών και να μην επηρεάζεται η νομιμότητα της διαδικασίας από αβεβαιότητα και από έλλειψη ομοιομορφίας στα ισχύοντα πρότυπα για τις αποκαλύψεις, τις ενστάσεις και τις αιτήσεις εξαίρεσης. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2004 αντικατόπτριζαν την άποψη ότι τα τότε υπάρχοντα πρότυπα δεν ήταν επαρκώς σαφή και ομοιόμορφα στην εφαρμογή τους. Κατά συνέπεια, οι Κατευθυντήριες Οδηγίες παραθέτουν μερικά «Γενικά Πρότυπα και Επεξηγηματικές Σημειώσεις αναφορικά με τα Πρότυπα». Επιπλέον, προκειμένου να προαχθεί μεγαλύτερη συνέπεια και να αποφευχθούν περιττές αιτήσεις εξαίρεσης καθώς και παραιτήσεις και μετακινήσεις διαιτητών, οι Κατευθυντήριες Οδηγίες απαριθμούν συγκεκριμένες καταστάσεις υποδεικνύοντας κατά πόσο δικαιολογούν την αποκάλυψη ή τον αποκλεισμό ενός διαιτητή.

Τέτοιες λίστες, ορίζονται ως «Κόκκινες», «Πορτοκαλί» και «Πράσινες» (οι «Λίστες Εφαρμογής») και έχουν επικαιροποιηθεί και εμφανίζονται στο τέλος αυτών των αναθεωρημένων Κατευθυντήριων Οδηγιών.

4. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες αντικατοπτρίζουν την αντίληψη της Επιτροπής Διαιτησίας του ΔΔΣ ως προς την καλύτερη τρέχουσα διεθνή πρακτική, η οποία είναι βαθειά ριζωμένη στις αρχές που εκφράζονται στα κάτωθι Γενικά Πρότυπα. Τα Γενικά Πρότυπα και οι Λίστες Εφαρμογής βασίζονται σε νομοθετήματα και νομολογία διαφόρων δικαιοδοσιών, καθώς και στην κρίση και εμπειρία των επαγγελματιών οι οποίοι ασχολούνται με τη διεθνή διαιτησία. Κατά την αναθεώρηση των Κατευθυντήριων Οδηγιών του 2004, η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ επικαιροποίησε την ανάλυση των νόμων και των πρακτικών σε μία σειρά από χώρες. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες επιδιώκουν να εξισορροπήσουν τα διάφορα συμφέροντα των μερών, των εκπροσώπων, των διαιτητών και των φορέων διαιτησίας, εκ των οποίων όλοι έχουν ευθύνη για τη διασφάλιση της ακεραιότητας, της φήμης και της αποτελεσματικότητας της διεθνούς διαιτησίας. Τόσο η Ομάδα Εργασίας του 2004, όσο και η Υποεπιτροπή 2012/2014 επιδίωξαν και έλαβαν υπόψη τις απόψεις κορυφαίων διαιτητικών θεσμών, συμβούλων επιχειρήσεων και άλλων προσώπων οι οποίοι ασχολούνται με τη διεθνή διαιτησία μέσα από δημόσιες τοποθετήσεις στις ετήσιες συναντήσεις του ΔΔΣ και στις συναντήσεις με διαιτητές και επαγγελματίες. Τα σχόλια τα οποία ελήφθησαν εξετάστηκαν σε βάθος και αρκετά υιοθετήθηκαν. Η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ είναι ευγνώμων για τη σημαντική προσοχή που δόθηκε στις προτάσεις της από τόσους πολλούς θεσμούς και ιδιώτες.

5. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες έχουν εφαρμογή στη διεθνή εμπορική διαιτησία και στην επενδυτική διαιτησία, είτε η εκπροσώπηση των μερών διεξάγεται από δικηγόρους ή μη δικηγόρους, και ανεξάρτητα από το εάν οι διαιτητές είναι ή όχι νομικοί.

6. Αυτές οι Κατευθυντήριες Οδηγίες δεν αποτελούν νομικές πρόνοιες και δεν υπερσχύουν κανενός εφαρμοστέου εθνικού νόμου ή κανόνων διαιτησίας που έχουν επιλεγεί από τα μέρη. Ωστόσο, ελπίζουμε πως, όπως και στη περίπτωση των Κατευθυντήριων Οδηγιών του 2004 και άλλων κανόνων και κατευθυντήριων οδηγιών της Επιτροπής Διαιτησίας του ΔΔΣ, οι αναθεωρημένες Κατευθυντήριες Οδηγίες θα έχουν ευρεία αποδοχή στη διεθνή διαιτητική κοινότητα και θα βοηθήσουν τα μέρη, τους επαγγελματίες, τους διαιτητές, τους φορείς και τα δικαστήρια να διαχειριστούν αυτά τα σημαντικά ζητήματα της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας. Η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ θεωρεί ότι οι Κατευθυντήριες θα εφαρμοστούν στη βάση της κοινής λογικής και όχι στη βάση μίας υπερβολικά φορμαλιστικής ερμηνείας.

7. Οι Λίστες Εφαρμογής καλύπτουν πολλές από τις ποικίλες καταστάσεις που συνήθως παρουσιάζονται στην πρακτική, αλλά δεν σκοπεύουν να είναι εξαντλητικές και δεν θα μπορούσαν να είναι. Παρόλα αυτά, η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ έχει την πεποίθηση ότι οι Λίστες Εφαρμογής παρέχουν συγκεκριμένη καθοδήγηση, η οποία είναι χρήσιμη στην εφαρμογή των Γενικών Προτύπων. Η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ θα συνεχίσει να μελετά την πραγματική χρήση των Κατευθυντήριων Οδηγιών με στόχο τη βελτίωσή τους.

8. Το 1987, ο ΔΔΣ δημοσίευσε τους *Κανόνες Δεοντολογίας για τους Διαιτητές σε Διεθνείς Διαιτησίες*. Αυτοί οι Κανόνες καλύπτουν περισσότερα θέματα από αυτές τις Κατευθυντήριες Οδηγίες και παραμένουν σε ισχύ σε θέματα που δεν αναφέρονται στις Κατευθυντήριες Οδηγίες. Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες αντικαθιστούν τους *Κανόνες Δεοντολογίας* όσον αφορά ζητήματα που τίθενται εδώ.

Μέρος Ι: Γενικά Πρότυπα Αναφορικά με την Αμεροληψία, Ανεξαρτησία και Αποκάλυψη

(1) Γενική Αρχή

Ο κάθε διαιτητής οφείλει να είναι αμερόληπτος και ανεξάρτητος από τα μέρη τη στιγμή που αποδέχεται το διορισμό του και οφείλει να παραμένει αμερόληπτος και ανεξάρτητος έως ότου εκδοθεί η τελική απόφαση ή ολοκληρωθούν οι διεργασίες τελικά με κάποιον άλλο τρόπο.

Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 1:

Μία θεμελιώδης αρχή που υπάρχει σε αυτές τις Κατευθυντήριες Οδηγίες είναι πως κάθε διαιτητής πρέπει να είναι αμερόληπτος και ανεξάρτητος από τα μέρη τη στιγμή που αυτός αποδέχεται το διορισμό του ως διαιτητής και θα πρέπει να παραμείνει έτσι καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας της διαιτησίας, συμπεριλαμβανομένης και της περιόδου αναφορικά με τη διόρθωση ή την ερμηνεία της τελικής απόφασης, βάσει των σχετικών κανόνων, υποθέτοντας πως αυτή η περίοδος είναι γνωστή ή είναι εύκολο να προσδιοριστεί.

Το ερώτημα που έχει προκύψει είναι κατά πόσο αυτή η υποχρέωση θα έπρεπε να επεκτείνεται στην περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας η απόφαση μπορεί να αμφισβητηθεί ενώπιον των σχετικών δικαστηρίων. Η κατάληξη επί του προκειμένου είναι ότι αυτή η υποχρέωση δεν θα πρέπει να επεκτείνεται κατά τέτοιο τρόπο, εκτός αν η τελική απόφαση είναι δυνατόν να αναπεμφθεί στο αρχικό Διαιτητικό Δικαστήριο στη βάση του σχετικού εφαρμοστέου δικαίου ή των σχετικών θεσμικών κανόνων. Συνεπώς, η υποχρέωση του διαιτητή αναφορικά με αυτό το θέμα λήγει όταν το Διαιτητικό Δικαστήριο εκδίδει την τελική απόφαση και όταν προβαίνει σε οιαδήποτε διόρθωση ή ερμηνεία ως μπορεί επιτρέπεται υπό τους σχετικούς κανόνες, ή όταν παρέρχεται ο χρόνος για την λήψη τέτοιου διαβήματος, όταν η διαδικασία ολοκληρώνεται τελικώς (για παράδειγμα λόγω ενός συμβιβασμού) ή στην περίπτωση που ο διαιτητής δεν έχει πλέον δικαιοδοσία. Αν, κατόπιν έφεσης ή άλλων διαδικασιών, η διαφορά αναπέμπεται στο Διαιτητικό Δικαστήριο, η εκ νέου αποκάλυψη και επισκόπηση πιθανών συγκρούσεων συμφερόντων είναι δυνατόν να είναι αναγκαία.

(2) Συγκρούσεις Συμφερόντων

(α) Ένας διαιτητής μπορεί να αρνηθεί να αποδεχτεί το διορισμό ή, αν η διαιτησία έχει ήδη ξεκινήσει, να αρνηθεί να συνεχίσει να ενεργεί ως διαιτητής, αν αυτός έχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς την ικανότητα του να είναι αμερόληπτος ή ανεξάρτητος.

(β) Η ίδια αρχή εφαρμόζεται αν υπάρχουν γεγονότα ή συνθήκες, ή τέτοια αν έχουν προκύψει μετά το διορισμό, τα οποία, κατά την άποψη ενός λογικού τρίτου προσώπου ο οποίος έχει γνώση των σχετικών γεγονότων και συνθηκών, θα παρείχαν έδαφος για βάσιμες αμφιβολίες αναφορικά με την αμεροληψία του διαιτητή ή την ανεξαρτησία του, εκτός αν τα μέρη έχουν αποδεχτεί τον διαιτητή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί στο Γενικό Πρότυπο 4.

(γ) Οι αμφιβολίες είναι δικαιολογημένες εάν ένας λογικός τρίτος, ο οποίος έχει γνώση των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων, θα οδηγείτο στο συμπέρασμα ότι υπάρχει η πιθανότητα ο διαιτητής να μπορεί να επηρεαστεί από παράγοντες πέρα από την ουσία της υπόθεσης όπως αυτή παρουσιάζεται από τα μέρη προκειμένου να καταλήξει στην απόφαση του..

(δ) Αναγκαία προκύπτουν δικαιολογημένες αμφιβολίες αναφορικά με την αμεροληψία και ανεξαρτησία του διαιτητή σε κάθε περίπτωση από τις περιγραφόμενες στην Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα.

Επεξήγηση του γενικού προτύπου 2:

(α) Εάν ο διαιτητής έχει αμφιβολίες αναφορικά με την ικανότητα του να είναι αμερόληπτος ή ανεξάρτητος, ο διαιτητής πρέπει να απορρίψει το διορισμό του. Αυτό το πρότυπο έχει εφαρμογή ανεξαρτήτως του σταδίου στο οποίο βρίσκονται οι διαδικασίες . Αυτή είναι μία βασική αρχή η οποία αναφέρεται σε αυτές τις Κατευθυντήριες Οδηγίες ώστε να αποφευχθεί η σύγχυση και να προσδοθεί κύρος στη διαιτητική διαδικασία.

(β) Προκειμένου τα πρότυπα να εφαρμόζονται όσο γίνεται πιο συνετά, ο έλεγχος για τον αποκλεισμό ενός διαιτητή θα είναι αντικειμενικός. Οι όροι «αμεροληψία ή ανεξαρτησία» προκύπτουν από το Άρθρο 12 του Πρότυπου Νόμου της Επιτροπής για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο των Ηνωμένων Εθνών (UNCITRAL) το οποίο έχει υιοθετηθεί ευρέως και η χρήση ελέγχου στη βάση αιτιολογημένων αμφιβολιών αναφορικά με την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του διαιτητή, όπως προνοείται στο Άρθρο 12 (2) του UNICTRAL Πρότυπου Νόμου, πρέπει να εφαρμόζεται αντικειμενικά (ο «έλεγχος από ένα τρίτο λογικό πρόσωπο»). Ομοίως, όπως περιγράφηκε στην Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 3 (ε), αυτό το πρότυπο εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του σταδίου της διαδικασίας.

(γ) Οι νόμοι και οι κανόνες οι οποίοι βασίζονται στο πρότυπο των δικαιολογημένων αμφιβολιών συχνά δεν ορίζουν αυτό το πρότυπο. Αυτό το Γενικό Πρότυπο αποσκοπεί να παρέχει κάποια περιγραφή ώστε να γίνεται αυτός ο καθορισμός.

(δ) Η Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα περιγράφει τις περιστάσεις οι οποίες αναγκαιώς εγείρουν δικαιολογημένες αμφιβολίες αναφορικά με την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του διαιτητή. Για παράδειγμα, επειδή κανένας δεν επιτρέπεται να είναι ο δικαστής του εαυτού του, δεν μπορεί να υπάρξει ταύτιση μεταξύ διαιτητή καιμέρους. Τα μέρη, συνεπώς, δεν μπορούν να παραιτηθούν από τη σύγκρουση συμφέροντος η οποία ανακύπτει σε μία τέτοια περίπτωση.

(3) Αποκάλυψη από τον Διαιτητή

(α) Εάν υπάρχουν γεγονότα ή περιστάσεις τα οποία, στα μάτια των μερών, εγείρουν αμφιβολίες για την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του διαιτητή, ο διαιτητής θα πρέπει να αποκαλύψει αυτά τα γεγονότα ή τις περιστάσεις στα μέρη, στο διαιτητικό φορέα ή σε άλλη αναθέτουσα αρχή (εάν υπάρχει, και εάν απαιτείται από τους εφαρμοστέους θεσμικούς κανόνες) και στους συν-διαιτητές, εάν υπάρχουν, πριν την αποδοχή του διορισμού του, ή, μεταγενέστερα, όταν αυτός ή αυτή τα πληροφορηθεί.

(β) Εκ των προτέρων δήλωση ή παραίτηση σε σχέση με τις πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων, οι οποίες προκύπτουν από τα γεγονότα ή τις περιστάσεις, που πιθανόν να προκύψουν στο μέλλον, δεν απαλλάσσουν το διαιτητή από το συνεχές καθήκον για αποκάλυψη σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 3 (α).

(γ) Ως προκύπτει από τα Γενικά Πρότυπα 1 και 2 (α), ο διαιτητής, ο οποίος προέβη σε αποκάλυψη, θεωρεί εαυτόν αμερόληπτο και ανεξάρτητο από τα μέρη, παρόλα τα αποκαλυφθέντα γεγονότα, και συνεπώς, ικανό όπως εκτελέσει τα καθήκοντα του ως διαιτητή. Διαφορετικά, αυτός θα έπρεπε να απορρίψει το διορισμό ή την ανάθεση εξ' αρχής, ή να έχει παραιτηθεί.

(δ) Κάθε αμφιβολία αναφορικά με το εάν ο διαιτητής πρέπει να αποκαλύψει συγκεκριμένα γεγονότα ή περιστάσεις θα πρέπει να καταλήγει υπέρ της αποκάλυψης.

(ε) Όταν εξετάζεται εάν υπάρχουν γεγονότα ή περιστάσεις, οι οποίες πρέπει να αποκαλυφθούν, ο διαιτητής δεν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το κατά πόσον η διαιτησία βρίσκεται σε αρχικό ή προχωρημένο στάδιο.

Επεξήγηση του γενικού προτύπου 3:

(α) Το καθήκον του διαιτητή να αποκαλύπτει σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 3 (α) βασίζεται στην αρχή ότι τα μέρη έχουν συμφέρον να πληροφορούνται πλήρως γεγονότα ή περιστάσεις, οι οποίες είναι σχετικές κατά την άποψη τους. Κατά συνέπεια, το Γενικό Πρότυπο 3 (δ) αναφέρει ότι κάθε αμφισβήτηση για το κατά πόσον

συγκεκριμένα γεγονότα ή περιστάσεις θα πρέπει να αποκαλυφθούν θα πρέπει να καταλήγει υπέρ της αποκάλυψης. Ωστόσο, περιπτώσεις, όπως αυτές που καθορίζονται στη Πράσινη Λίστα, οι οποίες δεν θα μπορούσαν ποτέ να καταλήξουν σε εξαίρεση, σύμφωνα με τον αντικειμενικό έλεγχο που ορίζεται από το Γενικό Πρότυπο 2, δεν χρειάζεται να αποκαλύπτονται. Όπως φαίνεται στο Γενικό Πρότυπο 3 (γ), μία αποκάλυψη δεν συνεπάγεται ότι τα αποκαλυφθέντα γεγονότα είναι τέτοια ώστε ο διαιτητής να εξαιρεθεί σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 2. Το καθήκον της αποκάλυψης σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 3 (α) είναι από τη φύση του συνεχές.

(β) Η Επιτροπή Διαιτησίας του ΔΔΣ έχει λάβει υπόψη την αυξανόμενη χρήση δηλώσεων από τους πιθανούς διαιτητές αναφορικά με γεγονότα ή περιστάσεις οι οποίες μπορούν να ανακύψουν στο μέλλον και τις πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων στις οποίες μπορούν να οδηγήσουν, μερικές φορές αναφερομένες ως «εκ των προτέρων παραιτήσεις». Τέτοιες δηλώσεις δεν απαλλάσσουν τον διαιτητή από το συνεχές καθήκον για αποκάλυψη με βάση το Γενικό Πρότυπο 3 (α). Οι Κατεθυντήριες Οδηγίες, παρόλα ταύτα, δεν τοποθετούνται ως προς την ισχύ και το αποτέλεσμα των εκ των προτέρων δηλώσεων και παραιτήσεων, λόγω του ότι η ισχύς και το αποτέλεσμα οποιασδήποτε εκ των προτέρων δήλωσης ή παραίτησης θα πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα του συγκεκριμένου κειμένου της εκ των προτέρων δήλωσης ή παραίτησης, τις συγκεκριμένες περιστάσεις εν προκειμένω και το εφαρμοστέο δίκαιο.

(γ) Η αποκάλυψη δεν συνεπάγεται την ύπαρξη σύγκρουσης συμφέροντος. Ένας διαιτητής ο οποίος έχει προβεί σε αποκάλυψη προς τα μέρη θεωρεί εαυτόν αμερόληπτο και ανεξάρτητο από τα μέρη, παρά τα αποκαλυφθέντα γεγονότα, αλλιώς θα είχε απορρίψει το διορισμό, ή θα είχε παραιτηθεί. Ένας διαιτητής ο οποίος προβαίνει σε αποκάλυψη αισθάνεται ότι είναι ικανός να εκτελέσει τα καθήκοντα του. Ο σκοπός της αποκάλυψης είναι να επιτρέψει στα μέρη να κρίνουν εάν συμφωνούν με την εκτίμηση του διαιτητή κι εάν επιθυμούν να ερευνήσουν περαιτέρω τη κατάσταση. Υπάρχει ελπίδα ότι η υιοθέτηση αυτού του Γενικού Προτύπου θα ελαχιστοποιήσει την εσφαλμένη αντίληψη ότι η αποκάλυψη συνεπάγεται τη δημιουργία αμφιβολιών, οι οποίες είναι αρκετές για να οδηγήσουν στον αποκλεισμό του διαιτητή, ή ακόμη και να δημιουργηθεί τεκμήριο υπέρ του αποκλεισμού. Αντιθέτως, κάθε αίτηση εξαίρεσης θα είναι επιτυχής μόνο εάν ικανοποιούνται οι αντικειμενικές προϋποθέσεις που περιγράφηκαν στο Γενικό Πρότυπο 2 ανωτέρω. Σύμφωνα με το Σχόλιο 5 της Πρακτικής Εφαρμογής των Γενικών Προτύπων, η αποτυχία για αποκάλυψη συγκεκριμένων γεγονότων και περιστάσεων, οι οποίες στα μάτια των μερών δύνανται να εγείρουν αμφιβολίες για την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του διαιτητή, δεν συνεπάγεται απαραίτητως σύγκρουση συμφερόντων, ή ότι θα πρέπει να επακολουθήσει αποκλεισμός.

(δ) Κατά τον καθορισμό ως προς το ποια γεγονότα θα πρέπει να αποκαλυφθούν, ένας διαιτητής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις οι οποίες είναι γνωστές σε αυτόν. Εάν ο διαιτητής κρίνει ότι θα πρέπει να προβεί σε μία αποκάλυψη, αλλά ότι οι επαγγελματικοί κανόνες εχεμύθειας ή άλλοι κανόνες πρακτικής ή επαγγελματικής

δεοντολογίας εμποδίζουν τέτοια αποκάλυψη, αυτός θα πρέπει να μην δεχτεί το διορισμό, ή θα πρέπει να παραιτηθεί.

(ε) Η αποκάλυψη ή εξαίρεση (όπως περιγράφονται στα Γενικά Πρότυπα 2 και 3) θα πρέπει να μην εξαρτώνται από το στάδιο που βρίσκεται η διαιτησία. Προκειμένου να καθοριστεί εάν ο διαιτητής θα πρέπει να αποκαλύψει, απορρίψει το διορισμό ή να αρνηθεί να συνεχίσει να ενεργεί, μόνο τα γεγονότα και οι περιστάσεις θα πρέπει να θεωρούνται σχετικά, και όχι το τρέχον στάδιο των διαδικασιών, ή οι συνέπειες της παραίτησης. Ως πρακτικό θέμα, οι φορείς διαιτησίας θα μπορούν να κάνουν μία διαφοροποίηση αναλόγως του σταδίου της διαιτησίας. Τα δικαστήρια ενδεχομένως να εφαρμόζουν διαφορετικά πρότυπα. Παρόλα ταύτα, καμία διαφοροποίηση δεν γίνεται σε αυτές τις Κατευθυντήριες Οδηγίες με βάση το στάδιο των διαιτητικών διαδικασιών. Παρόλο που υπάρχουν πρακτικές δυσκολίες, εάν κάποιος διαιτητής θα πρέπει να παραιτηθεί μετά την έναρξη της διαιτησίας, η διαφοροποίηση με βάση το στάδιο της διαιτησίας θα ήταν ανακόλουθη με τα Γενικά Πρότυπα.

(4) Παραίτησεις από τα Μέρη

(α) Εάν, εντός 30 ημερών από την παραλαβή οποιασδήποτε αποκάλυψης από τον διαιτητή, ή αφού κάποιο μέρος πληροφορηθεί άλλως για γεγονότα ή περιστάσεις, τα οποία θα μπορούσαν να συνεπάγονταν πιθανή σύγκρουση συμφερόντων για κάποιο διαιτητή, εάν το μέρος δεν εκφράσει ρητή αντίθεση αναφορικά με αυτόν τον διαιτητή, με βάση τις παραγράφους (β) και (γ) αυτού του Γενικού Προτύπου, το μέρος θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί από κάθε πιθανή σύγκρουση συμφέροντος αναφορικά με τον διαιτητή για τέτοια γεγονότα ή περιστάσεις και δεν θα μπορεί σε μεταγενέστερο στάδιο να εγείρει κάποια ένσταση βασιζόμενη σε αυτά γεγονότα ή περιστάσεις.

(β) Παρόλα ταύτα, εάν τα γεγονότα ή οι περιστάσεις είναι όπως περιγράφηκαν στη Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα, κάθε παραίτηση από κάποιο μέρος (περιλαμβανομένης κάθε δήλωσης ή εκ των προτέρων παραίτησης, όπως αυτά που αναφέρονται στο Γενικό Πρότυπο 3 (β)), ή κάθε συμφωνία των μερών ότι τέτοιο πρόσωπο μπορεί να ενεργήσει ως διαιτητής, θα πρέπει να θεωρείται ως παράτυπη.

(γ) Ένα πρόσωπο δεν θα πρέπει να ενεργεί ως διαιτητής όταν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων, όπως αυτές που αναφέρθηκαν στη Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα. Παρόλα ταύτα, κάποιος μπορεί να αποδεχτεί το διορισμό ως διαιτητής, ή να συνεχίσει να ενεργεί ως διαιτητής, εάν οι κάτωθι προϋποθέσεις πληρούνται:

- i. όλα τα μέρη, όλοι οι διαιτητές και ο φορέας διαιτησίας, ή άλλη (τυχόν) αναθέτουσα αρχή, έχουν πλήρη γνώση της σύγκρουσης συμφέροντος και
- ii. όλα τα μέρη συμφωνούν ρητά ότι αυτό το άτομο δύναται να ενεργήσει ως διαιτητής, παρά την ύπαρξη σύγκρουσης συμφέροντος.

(δ) Ένας διαιτητής μπορεί να βοηθήσει τα μέρη στην επίτευξη συμβιβασμού μίας διαφοράς, μέσα από τη συμβουλευτική, τη διαμεσολάβηση ή άλλο τρόπο, σε οποιοδήποτε στάδιο των διαδικασιών. Παρόλα ταύτα, πριν να πράξει κάτι τέτοιο, ο διαιτητής θα πρέπει να λάβει τη ρητή συμφωνία των μερών ότι αυτό δεν θα τον αποκλείσει από του να συνεχίσει να ενεργεί ως διαιτητής. Τέτοια ρητή συμφωνία θα πρέπει να θεωρείται ως ενεργής παραίτηση από οποιαδήποτε σύγκρουση συμφέροντος η οποία μπορεί να προκύψει από τη συμμετοχή του διαιτητή σε μία τέτοια διαδικασία, ή από πληροφορίες τις οποίες ο διαιτητής μπορεί να λάβει κατά τη διαδικασία. Εάν η αρωγή του διαιτητή δεν καταλήξει σε τελική διευθέτηση της υπόθεσης, τα μέρη παραμένουν δεσμευμένα από την παραίτησή τους. Ωστόσο, σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 2 (α) και ανεξαρτήτως τέτοιας συμφωνίας, ο διαιτητής θα πρέπει να παραιτηθεί εάν συνεπεία της ανάμειξης του στη διαδικασία διευθέτησης, ο διαιτητής αναπτύξει αμφιβολίες για την ικανότητα του να παραμείνει αμερόληπτος και ανεξάρτητος στη μέλλουσα πορεία της διαιτησίας.

Επεξήγηση του γενικού προτύπου 4:

(α) Σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 4 (α), ένα μέρος θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί από οποιαδήποτε σύγκρουση συμφέροντος, εάν αυτό το μέρος δεν υπέβαλε ένσταση αναφορικά με αυτή τη σύγκρουση συμφέροντος εντός 30 ημερών. Αυτό το χρονικό όριο θα πρέπει να ξεκινά από την ημέρα κατά την οποία το μέρος πληροφορείται για τα σχετικά γεγονότα ή περιστάσεις, περιλαμβανομένης και της διαδικασίας αποκάλυψης.

(β) Το Γενικό Πρότυπο 4 (β) αποσκοπεί να αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής του Γενικού Προτύπου 4 (α) τα γεγονότα και τις περιστάσεις που περιγράφονται στη Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα. Κάποιοι διαιτητές κάνουν δηλώσεις ότι ζητούν παραιτήσεις από τα μέρη αναφορικά με γεγονότα ή περιστάσεις οι οποίες μπορεί να ανακύψουν στο μέλλον. Ανεξαρτήτως από μία τέτοια παραίτηση που ζητήθηκε από τον διαιτητή, όπως αναφέρεται στο Γενικό Πρότυπο 3 (β), γεγονότα και περιστάσεις οι οποίες προκύπτουν στη πορεία της διαιτησίας θα πρέπει να αποκαλύπτονται στα μέρη υπό το πρίσμα του συνεχούς καθήκοντος του διαιτητή για αποκάλυψη.

(γ) Παρά τη σημαντική σύγκρουση συμφέροντος, όπως για παράδειγμα αυτές που περιγράφονται, υπό μορφή παραδειγμάτων, στην Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα, τα μέρη ίσως επιθυμούν να ορίσουν ένα τέτοιο πρόσωπο ως διαιτητή. Εδώ, η αυτονομία των μερών και η επιθυμία για αμερόληπτους και ανεξάρτητους μόνο διαιτητές θα πρέπει να ισορροπεί. Πρόσωπα με σημαντική σύγκρουση συμφέροντος, όπως αυτές που περιγράφονται στην Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα, υπό μορφή παραδειγμάτων, δύνανται να ενεργήσουν ως διαιτητές μόνο εάν τα μέρη προβούν σε σαφείς παραιτήσεις με πλήρη επίγνωση.

(δ) Η σύνθεση του Διαιτητικού Δικαστηρίου που βοηθά τα μέρη στην επίτευξη μίας διευθέτησης της διαφοράς τους στη πορεία της διαιτητικής διαδικασίας είναι επαρκώς-

θεσμοθετημένη σε κάποιες έννομες τάξεις, αλλά όχι σε κάποιες άλλες. Η συναίνεση των μερών στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, ακολούθως πλήρους ενημέρωσης του, πριν την έναρξή της θα πρέπει να θεωρείται ως μία ενεργής παραίτηση από ενδεχόμενη σύγκρουση συμφέροντος. Ορισμένες έννομες τάξεις μπορεί να απαιτούν τέτοια συναίνεση να δίνεται εγγράφως και να είναι υπογραμμένη από τα μέρη. Στη βάση των οποιωνδήποτε όρων του εφαρμοστέου δικαίου, η ρητή συναίνεση μπορεί να είναι αρκετή και μπορεί να παρασχεθεί σε κάποια ακρόαση και να καταγράφεται στα πρακτικά ή στα βιβλία της διαδικασίας. Επιπροσθέτως, προκειμένου να αποφεύγεται τα μέρη να χρησιμοποιούν ως μέσο για αποκλεισμό του διαιτητή το γεγονός ότι αυτός λειτουργεί και ως διαμεσολαβητής, το Γενικό Πρότυπο καθιστά σαφές ότι η παραίτηση παραμένει ενεργή, εάν η διαμεσολάβηση αποτύχει. Τα μέρη δίνοντας τη ρητή συναίνεσή τους θα πρέπει να αντιλαμβάνονται τις επιπτώσεις που προκύπτουν από τη βοήθεια που δίδεται από διαιτητή για σκοπούς διευθέτησης, συμπεριλαμβανομένου και του κινδύνου παραίτησης του διαιτητή.

(5) Πεδίο Εφαρμογής

(α) Αυτές οι Κατευθυντήριες Οδηγίες εφαρμόζονται εξίσου επί των προέδρων διαιτητικού δικαστηρίου, επί μονομελούς διαιτητικού δικαστηρίου και επί πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου, ανεξαρτήτως του τρόπου διορισμού τους. (β) Διαιτητικές ή διοικητικές γραμματείες και βοηθοί, σε έναν διαιτητή ή στο Διαιτητικό Δικαστήριο, δεσμεύονται από το ίδιο καθήκον ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας όπως οι διαιτητές και είναι ευθύνη του Διαιτητικού Δικαστηρίου να εξασφαλίσει ότι αυτό το καθήκον τυγχάνει σεβασμού σε όλα τα στάδια της διαιτησίας.

Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 5:

(α) Λόγω του ότι κάθε μέλος ενός Διαιτητικού Δικαστηρίου έχει υποχρέωση να είναι αμερόληπτο και ανεξάρτητο, τα Γενικά Πρότυπα δεν κάνουν διάκριση μεταξύ διαιτητών, προέδρων διαιτητικών δικαστηρίων, διαιτητών διορισμένων από τα μέρη ή διαιτητών διορισμένων από κάποιο φορέα.

(β) Κάποιοι διαιτητικοί φορείς απαιτούν οι διαιτητικές ή διοικητικές γραμματείες και βοηθοί να υπογράψουν μία δήλωση ανεξαρτησίας και αμεροληψίας. Ανεξαρτήτως εάν τέτοια υποχρέωση υπάρχει, διαιτητικές και διοικητικές γραμματείες και βοηθοί στο Διαιτητικό Δικαστήριο δεσμεύονται από το ίδιο καθήκον ανεξαρτησίας και αμεροληψίας (συμπεριλαμβανομένου και του καθήκοντος για αποκάλυψη) όπως οι διαιτητές, και είναι ευθύνη του Διαιτητικού Δικαστηρίου να εξασφαλίσει ότι αυτό το καθήκον τυγχάνει σεβασμού σε όλα τα στάδια της διαιτησίας. Επιπλέον, αυτό το καθήκον έχει εφαρμογή στις διαιτητικές ή διοικητικές γραμματείες και βοηθούς είτε του Διαιτητικού Δικαστηρίου είτε στα ανεξάρτητα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

(6) Σχέσεις

(α) Ο διαιτητής κατά βάση θεωρείται ότι φέρει την ταυτότητα της δικηγορικής εταιρείας του, αλλά κατά την εξέταση της σχετικότητας γεγονότων ή περιστάσεων προκειμένου να καθοριστεί εάν υπάρχει μία ενδεχόμενη σύγκρουση συμφέροντος, ή εάν θα πρέπει να γίνει αποκάλυψη, τυχόν δραστηριότητες της δικηγορικής εταιρείας του διαιτητή και η σχέση του διαιτητή με τη δικηγορική εταιρεία, θα πρέπει να εκτιμώνται σε κάθε περίπτωση ξεχωριστά. Το γεγονός ότι στις δραστηριότητες της δικηγορικής εταιρείας του διαιτητή περιλαμβάνεται ένα από τα μέρη δεν θα πρέπει απαραίτητως να συνιστά πηγή μίας τέτοιας σύγκρουσης ή λόγο για αποκάλυψη. Ομοίως, εάν ένα από τα μέρη είναι μέλος ενός ομίλου ο οποίος έχει σχέση με την δικηγορική εταιρεία του διαιτητή, τέτοιο γεγονός θα πρέπει να εξετάζεται σε κάθε ξεχωριστή περίπτωση, αλλά δεν θα πρέπει απαραίτητως να συνιστά από μόνο του πηγή σύγκρουση συμφέροντος, ή λόγο για αποκάλυψη.

(β) Εάν ένα από τα μέρη είναι νομική οντότητα, όποιο νομικό ή φυσικό πρόσωπο έχει ελέγχουσα επιρροή στη νομική οντότητα ή ένα άμεσο οικονομικό συμφέρον, ή ένα καθήκον να αποζημιώσει ένα μέρος σχετικά με την απόφαση η οποία θα εκδοθεί από τη διαιτησία δύναται να θεωρηθεί ότι φέρει την ιδιότητα ενός τέτοιου μέρους.

Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 6:

(α) Το αυξανόμενο μέγεθος των δικηγορικών εταιρειών θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ως μέρος της σημερινής πραγματικότητας στη διεθνή διαιτησία. Υπάρχει ανάγκη να εξισορροπηθούν τα συμφέροντα ενός μέρους να διορίσει διαιτητή της επιλογής του, ο οποίος μπορεί να είναι συνεταιίρος σε μία μεγάλη δικηγορική εταιρεία και της σπουδαιότητας της διατήρησης της αμεροληψίας και ανεξαρτησίας των διεθνών διαιτητών. Ο διαιτητής θα πρέπει, κατ' αρχή, να θεωρείται ότι φέρει την ταυτότητα της δικηγορικής εταιρείας του, αλλά οι δραστηριότητες της εταιρείας του διαιτητή δεν θα πρέπει αυτόματα να δημιουργούν σύγκρουση συμφέροντος. Η σχετικότητα των δραστηριοτήτων της εταιρείας του διαιτητή, όπως η φύση, ο χρόνος και το εύρος της εργασίας της δικηγορικής εταιρείας, και η σχέση του διαιτητή με τη δικηγορική εταιρεία, θα πρέπει να εκτιμώνται σε κάθε περίπτωση. Το Γενικό Πρότυπο 6 (α) χρησιμοποιεί τον όρο «εμπλέκεται» παρά «ενεργεί για», διότι οι σχετικές συνδέσεις με ένα μέρος μπορεί να περιλαμβάνουν δραστηριότητες πέρα από την εκπροσώπηση σε κάποιο νομικό ζήτημα. Παρόλο που τα γραφεία δικηγόρων barristers δεν πρέπει να εξομοιώνονται με τις δικηγορικές εταιρείες για σκοπούς συγκρούσεων και δεν προβλέπεται κάποιο γενικό πρότυπο για τα γραφεία δικηγόρων barristers, η αποκάλυψη μπορεί να διαβεβαιώνεται μέσα από τις σχέσεις μεταξύ δικηγόρων, μερών ή συμβούλου. Όταν ένα μέρος σε μία διαιτησία είναι μέρος σε έναν όμιλο εταιρειών, προκύπτουν ειδικά ζητήματα αναφορικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων. Λόγω του ότι οι ιδιωτικές διευθετήσεις αναφορικά με την εταιρική δομή, ποικίλουν ευρέως, δεν υπάρχει ένας καθολικός κανόνας. Αντιθέτως, οι ιδιαίτερες συνθήκες μίας συνεργασίας με κάποια άλλη οντότητα του ίδιου ομίλου εταιρειών και η σχέση αυτής της οντότητας

με την δικηγορική εταιρεία του διαιτητή, θα πρέπει να εκτιμώνται σε κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

(β) Όταν ένα μέρος σε μία διεθνή διαιτησία είναι νομική οντότητα, άλλα νομικά και φυσικά πρόσωπα ενδεχομένως να έχουν ελέγχουσα επιρροή σε αυτή τη νομική οντότητα, ή οικονομικό συμφέρον, ή καθήκον να αποζημιώσουν ένα μέρος σχετικά με την απόφαση η οποία θα εκδοθεί από τη διαιτησία. Κάθε περίπτωση θα πρέπει να εκτιμάται ξεχωριστά και το Γενικό Πρότυπο 6 (β) διασαφηνίζει ότι τέτοια νομικά πρόσωπα και ιδιώτες δύνανται ουσιαστικά να αποτελούν τέτοιο μέρος. Τρίτα πρόσωπα που χρηματοδοτούν, καθώς και ασφαλιστές αναφορικά με μία διαφορά μπορεί να έχουν άμεσο οικονομικό συμφέρον στην απόφαση και ως τέτοιοι θα πρέπει να εξισώνονται με το μέρος. Για αυτούς τους σκοπούς, οι όροι «τρίτο πρόσωπο που χρηματοδοτεί» και «ασφαλιστής» αναφέρονται σε όποιο πρόσωπο ή οντότητα συνεισφέρει κεφάλαια, ή άλλη ουσιαστική στήριξη στον παραπονούμενο ή στην υπεράσπιση και έχει άμεσο οικονομικό συμφέρον ή καθήκον να αποζημιώσει ένα μέρος σχετικά με την απόφαση η οποία θα εκδοθεί από τη διαιτησία.

(7) Καθήκον των Μερών και του Διαιτητή

(α) Ένα μέρος θα πρέπει να ενημερώσει τον διαιτητή, το Διαιτητικό Δικαστήριο, τα άλλα μέρη και τον διαιτητικό φορέα ή άλλη αναθέτουσα αρχή (εάν υπάρχει) για οποιαδήποτε σχέση, άμεση ή έμμεση, μεταξύ του διαιτητή και του μέρους (ή άλλης εταιρείας του ίδιου ομίλου εταιρειών, ή ενός ιδιώτη οποίος έχει ελέγχουσα επιρροή στο μέρος της διαιτησίας) ή μεταξύ του διαιτητή και οποιουδήποτε προσώπου ή οντότητας με άμεσο οικονομικό συμφέρον ή καθήκον να αποζημιώσει ένα μέρος σχετικά με την απόφαση η οποία θα εκδοθεί στη διαιτησία. Το μέρος θα πρέπει να ενεργήσει κατ' αυτό το τρόπο με δική του πρωτοβουλία το συντομότερο δυνατό.

(β) Ένα μέρος θα πρέπει να ενημερώσει τον διαιτητή, το Διαιτητικό Δικαστήριο, τα άλλα μέρη και τον διαιτητικό φορέα ή άλλη αναθέτουσα αρχή (εάν υπάρχει) για την ταυτότητα του συμβούλου του που μετέχει στη διαιτησία, καθώς και για κάθε σχέση, περιλαμβανομένου και της ιδιότητας του μέλους στο ίδιο γραφείο δικηγόρων barristers, μεταξύ του συμβούλου του και του διαιτητή. Το μέρος θα πρέπει να ενεργήσει κατ' αυτό το τρόπο το συντομότερο δυνατό και κατά το χρόνο οιασδήποτε αλλαγής στην ομάδα συμβούλων του.

(γ) Προκειμένου να συμβαδίζει με το Γενικό Πρότυπο 7 (α), ένα μέρος θα πρέπει να προβαίνει σε λογικές ερωτήσεις και να παρέχει κάθε σχετική πληροφορία διαθέσιμη σε αυτό.

(δ) Ένας διαιτητής έχει καθήκον να υποβάλλει λογικές ερωτήσεις ώστε να ταυτοποιήσει κάθε σύγκρουση συμφέροντος, όπως και γεγονότα ή περιστάσεις οι οποίες εύλογα δημιουργούν αμφιβολίες για την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του. Αποτυχία να αποκαλυφθεί μία σύγκρουση δεν συγχωρείται από την έλλειψη γνώσης, εάν ο διαιτητής δεν υποβάλει λογικές ερωτήσεις.

Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 7:

(α) Τα μέρη οφείλουν να αποκαλύψουν κάθε σχέση τους με τον διαιτητή. Η αποκάλυψη τέτοιων σχέσεων θα πρέπει να μειώνει τον κίνδυνο μία αβάσιμης αίτησης εξαίρεσης λόγω αμφισβήτησης της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας του διαιτητή, βασιζόμενη σε πληροφορίες οι οποίες κατέστησαν γνωστές μετά το διορισμό. Το καθήκον των μερών για αποκάλυψη κάθε σχέσης, άμεσης ή έμμεσης, μεταξύ του διαιτητή και του μέρους (ή άλλης εταιρείας του ίδιου ομίλου εταιρειών, ή ενός ιδιώτη ο οποίος έχει ελέγχουσα επιρροή σε ένα μέρος στη διαιτησία) έχει επεκταθεί σε σχέσεις με πρόσωπα ή οντότητες που έχουν άμεσο οικονομικό συμφέρον από την απόφαση η οποία θα εκδοθεί στη διαιτησία, όπως στη περίπτωση που κάποια οντότητα παρέχει χρηματοδότηση για τη διαιτησία, ή έχει καθήκον να αποζημιώσει ένα μέρος για την απόφαση.

(β) Ο σύμβουλος ο οποίος εμφανίζεται στη διαιτησία, ειδικότερα τα πρόσωπα τα οποία εμπλέκονται στην εκπροσώπηση των μερών στη διαιτησία, θα πρέπει να καθορίζονται από τα μέρη το συντομότερο δυνατό. Το καθήκον ενός μέρους να αποκαλύψει την ταυτότητα ενός μέρους που εμφανίζεται στη διαιτησία επεκτείνεται σε όλα τα μέλη μίας ομάδας συμβούλων ενός μέρους και ξεκινά από την αρχή των διαδικασιών.

(γ) Προκειμένου να εκπληρώσουν το καθήκον για αποκάλυψη, τα μέρη υποχρεούνται να ερευνήσουν κάθε σχετική πληροφορία που είναι διαθέσιμη σε αυτά. Επιπρόσθετα, κάθε μέρος σε μία διαιτησία υποχρεούται, στην αρχή και σε συνεχή βάση κατά τη διάρκεια των διαδικασιών, να καταβάλλει συνετή προσπάθεια να εξασφαλίσει και να αποκαλύψει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες κατ' εφαρμογή του γενικού προτύπου, θα μπορούσαν να επηρεάσουν την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του διαιτητή.

(δ) Προκειμένου να εκπληρώσουν το καθήκον τους για αποκάλυψη βάσει των Κατευθυντήριων Οδηγιών, οι διαιτητές υποχρεούνται να ερευνήσουν κάθε σχετική πληροφορία η οποία είναι εύλογα διαθέσιμη σε αυτούς.

Μέρος II: Πρακτική εφαρμογή των Γενικών Προτύπων

1. Εφόσον οι Κατευθυντήριες Οδηγίες έχουν θεσπιστεί προκειμένου να έχουν σημαντική πρακτική επιρροή, θα πρέπει να αναφέρονται σε περιπτώσεις οι οποίες είναι πιθανόν να προκύψουν στη σημερινή διαιτητική πρακτική και θα πρέπει να παρέχουν συγκεκριμένη καθοδήγηση σε διαιτητές, μέρη, φορείς και δικαστήρια αναφορικά με το ποιες περιπτώσεις αποτελούν ή δεν αποτελούν σύγκρουση συμφερόντων, ή θα πρέπει ή δεν θα πρέπει να αποκαλύπτονται. Για το σκοπό αυτό, οι Κατευθυντήριες Οδηγίες κατηγοριοποιούν περιπτώσεις οι οποίες μπορούν να προκύψουν στις κάτωθι Λίστες Εφαρμογής. Αυτές οι λίστες δεν μπορούν να καλύψουν κάθε περίπτωση. Σε όλες τις περιπτώσεις, τα Γενικά Πρότυπα θα πρέπει να κατευθύνουν το αποτέλεσμα.

2. Η Κόκκινη Λίστα αποτελείται από δύο τμήματα: «μία Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα» (βλέπε Γενικά Πρότυπα 2 (δ) και 4 (β)), Και «μία Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα» (βλέπε Γενικά Πρότυπα 4 (γ)). Αυτές οι λίστες αποτελούν μη-εξαντλητικές και λεπτομερείς ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες με βάση τα γεγονότα κάθε υπόθεσης παρέχουν βάσιμες αμφιβολίες αναφορικά με την ανεξαρτησία και αμεροληψία του διαιτητή. Αυτό αποτελεί, σε αυτές τις περιπτώσεις, μία αντικειμενική σύγκρουση συμφερόντων από τη σκοπιά ενός τρίτου λογικού προσώπου το οποίο γνωρίζει τα σχετικά γεγονότα και τις περιστάσεις (βλέπε Γενικά Πρότυπα 2 (β)). Η Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα περιλαμβάνει καταστάσεις οι οποίες αναφύονται από την υπέρτατη αρχή ότι κανένα πρόσωπο δεν μπορεί να είναι ο δικαστής του εαυτού του. Συνεπώς, η αποδοχή μίας τέτοιας περίπτωσης δεν μπορεί να θεραπεύσει τη σύγκρουση. Η Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα περιλαμβάνει περιπτώσεις οι οποίες είναι σημαντικές αλλά όχι αυστηρές. Εξαιτίας της αυστηρότητας τους, σε αντίθεση με τις περιπτώσεις οι οποίες περιγράφηκαν στη Πορτοκαλί Λίστα, αυτές οι περιπτώσεις θα πρέπει να θεωρούνται ως χωρούσες παραίτηση, αλλά μόνο εάν κι εφόσον τα μέρη, ενημερωθούν για τη σύγκρουση συμφερόντων, ρητώς δηλώνουν τη πρόθεσή τους να έχουν έναν τέτοιο πρόσωπο να ενεργήσει ως διαιτητής, όπως αναφέρθηκε στα Γενικά Πρότυπα 4 (γ).

3. Η Πορτοκαλί Λίστα αποτελεί μία μη-εξαντλητική λίστα συγκεκριμένων περιπτώσεων, οι οποίες, με βάση τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, μπορούν στα μάτια των μερών να παρέχουν βάση για τη δημιουργία αμφιβολιών αναφορικά με την ανεξαρτησία και αμεροληψία του διαιτητή. Η Πορτοκαλί Λίστα συνεπώς αντικατοπτρίζει περιπτώσεις οι οποίες υπάγονται κάτω από το Γενικό Πρότυπο 3 (α), με αποτέλεσμα ο διαιτητής να έχει καθήκον να αποκαλύψει τέτοιες καταστάσεις. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, τα μέρη θεωρείται ότι έχουν δεχθεί τον

διαιτητή εάν, μετά την αποκάλυψη, δεν υποβληθεί εγκαίρως κάποια ένσταση, όπως προβλέπει το Γενικό Πρότυπο 4 (α).

4. Η αποκάλυψη δεν συνεπάγεται την ύπαρξη σύγκρουσης συμφέροντος, ούτε θα πρέπει αυτή από μόνη της να οδηγεί είτε στην απομάκρυνση του διαιτητή ή σε κάποιο συμπέρασμα αναφορικά με την απομάκρυνσή του. Ο σκοπός της αποκάλυψης είναι να ενημερώσει τα μέρη για μία κατάσταση την οποία θα ήθελαν να ερευνήσουν περισσότερο ώστε να καθοριστεί εάν αντικειμενικά – ήτοι από τη σκοπιά ενός λογικού τρίτου προσώπου που έχει γνώση των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων – ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες για την αμεροληψία ή ανεξαρτησία του διαιτητή. Εάν το συμπέρασμα είναι ότι δεν υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες, ο διαιτητής μπορεί να ενεργήσει. Εκτός από τις περιπτώσεις οι οποίες καλύπτονται από τη Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα, αυτός μπορεί να ενεργήσει εφόσον δεν υποβληθεί έγκαιρα ένσταση από τα μέρη, ή σε περιπτώσεις οι οποίες καλύπτονται από την Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα, εάν υπάρξει ειδική αποδοχή από τα μέρη σύμφωνα με το Γενικό Πρότυπο 4 (γ). Εάν ένα μέρος αμφισβητήσει το διαιτητή, αυτός μπορεί ανεξαρτήτως αυτού να ενεργήσει, εάν η εξουσία η οποία αποφασίζει επί της αίτησης εξαίρεσης καταλήγει ότι η αμφισβήτηση δεν συνάδει με τον αντικειμενικό έλεγχο για αποκλεισμό του διαιτητή.

5. Μία μεταγενέστερη αίτηση εξαίρεσης βασισμένη στο γεγονός ότι ο διαιτητής δεν αποκάλυψε τέτοια γεγονότα ή περιστάσεις δεν θα πρέπει να συνεπάγεται αυτομάτως το μη διορισμό, μεταγενέστερο αποκλεισμό ή επιτυχή αμφισβήτηση οποιασδήποτε απόφασης. Η μη αποκάλυψη δεν θα πρέπει από μόνη της να καθιστά έναν διαιτητή μεροληπτικό ή μη ανεξάρτητο: τέτοια συμπεράσματα μπορούν να συναχθούν μόνο από γεγονότα ή περιστάσεις που αυτός απέτυχε να αποκαλύψει. 6. Περιπτώσεις οι οποίες δεν είναι καταχωρημένες στην Πορτοκαλί Λίστα ή βρίσκονται εκτός των χρονικών ορίων που χρησιμοποιούνται στις περιπτώσεις της Πορτοκαλί Λίστας γενικώς δεν υπόκεινται σε αποκάλυψη. Ωστόσο, ένας διαιτητής πρέπει να προσεγγίζει μία δεδομένη περίπτωση στη βάση των δικών της περιστατικών, ακόμη και εάν δεν αναφέρεται στη Πορτοκαλί Λίστα, είναι τέτοια που ενδέχεται να δημιουργήσει βάσιμες αμφιβολίες σχετικά με την αμεροληψία και την ανεξαρτησία του. Λόγω του ότι η Πορτοκαλί Λίστα είναι μία μη-εξαντλητική λίστα παραδειγμάτων, ενδεχομένως να υπάρχουν περιπτώσεις οι οποίες δεν αναφέρονται σε αυτή, οι οποίες με βάση τις περιστάσεις, μπορεί να πρέπει να αποκαλυφθούν από τον διαιτητή. Μπορεί να είναι τέτοια η περίπτωση, για παράδειγμα, όπου υπήρξαν επαναλαμβανόμενοι διορισμοί στο παρελθόν από το ίδιο μέρος ή τον ίδιο σύμβουλο πέρα από την τριετή περίοδο η οποία προβλέπεται στην Πορτοκαλί Λίστα, ή όταν ένας διαιτητής συγχρόνως ενεργεί ως σύμβουλος σε μία άσχετη υπόθεση στην οποία τίθενται όμοια νομικά ζητήματα. Ομοίως, ο διορισμός, ο οποίος έγινε από το ίδιο μέρος ή από τον ίδιο σύμβουλο που εμφανίζεται ενώπιον ενός διαιτητή, ενώ η υπόθεση εξελίσσεται, ίσως να πρέπει να αποκαλυφθεί, ανάλογα με τις περιστάσεις. Ενώ οι Κατευθυντήριες Οδηγίες δεν απαιτούν αποκάλυψη του γεγονότος ότι ο διαιτητής συγχρόνως εκτελεί καθήκοντα διαιτητή, ή έχει εκτελέσει στο παρελθόν καθήκοντα διαιτητή, στο ίδιο Διαιτητικό Δικαστήριο με κάποιο άλλο μέλος του δικαστηρίου, ή με κάποιον από τους συμβούλους στην προκειμένη διαδικασία, ο διαιτητής θα πρέπει να αξιολογήσει σε κάθε περίπτωση ξεχωριστά κατά πόσον το γεγονός ότι συχνά έχει εκτελέσει καθήκοντα συμβούλου ή διαιτητή σε Διαιτητικά Δικαστήρια με κάποιο άλλο μέλος του δικαστηρίου δύναται να

δημιουργήσει μία αισθητή ανισορροπία μέσα στο δικαστήριο. Εάν το συμπέρασμα είναι καταφατικό, ο διαιτητής θα πρέπει να σκεφτεί την αποκάλυψη.

7. Η Πράσινη Λίστα είναι μία μη-εξαντλητική λίστα ειδικών περιπτώσεων όπου αντικειμενικά δεν υπάρχει καμία εμφάνιση και μη πραγματική σύγκρουση συμφερόντων, ειδικά αντικειμενικά. Συνεπώς, ο διαιτητής δεν έχει υποχρέωση να αποκαλύψει περιπτώσεις οι οποίες εμπίπτουν στην Πράσινη Λίστα. Όπως αναφέρεται στην Επεξήγηση του Γενικού Προτύπου 3 (α), θα πρέπει να υπάρχει κάποιο όριο στην αποκάλυψη, με βάση τη λογική. Σε κάποιες περιπτώσεις, ένας αντικειμενικός έλεγχος θα πρέπει να υπερισχύει έναντι του υποκειμενικού ελέγχου που γίνεται από τα μέρη.

8. Τα όρια μεταξύ των κατηγοριών οι οποίες συνθέτουν τις Λίστες μπορεί να είναι λεπτά. Μπορεί να αποτελέσει θέμα συζήτησης εάν κάποια περίπτωση θα πρέπει να είναι σε μία Λίστα αντί για κάποια άλλη. Επίσης, οι Λίστες περιέχουν, για διάφορες καταστάσεις, γενικούς όρους όπως «σημαντικός» και «σχετικός». Οι Λίστες αντικατοπτρίζουν διεθνείς αρχές και βέλτιστες πρακτικές στο μέτρο του δυνατού. Περαιτέρω ορισμός των προτύπων, τα οποία θα πρέπει να ερμηνεύονται στη βάση της λογικής υπό το φως των γεγονότων και των περιστάσεων της κάθε υπόθεσης, θα ήταν αντιπαραγωγικός.

1. Η Μη-Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα

1.1 Υπάρχει ταύτιση μεταξύ μέρους και διαιτητή, ή ο διαιτητής είναι νομικός εκπρόσωπος ή υπάλληλος μίας οντότητας η οποία είναι μέρος σε μία διαιτησία.

1.2 Ο διαιτητής είναι διαχειριστής, διευθυντής, ή μέλος του επιβλέποντος συμβουλίου, ή έχει επιρροή ελέγχου σε κάποιο από τα μέρη ή σε κάποια οντότητα η οποία έχει άμεσο οικονομικό συμφέρον στην απόφαση η οποία θα εκδοθεί ως αποτέλεσμα στη διαιτησία.

1.3 Ο διαιτητής έχει σημαντικό οικονομικό ή προσωπικό ενδιαφέρον σε κάποιο από τα μέρη, ή στο αποτέλεσμα της υπόθεσης,

1.4 Ο διαιτητής ή εταιρία του συχνά συμβουλεύει το μέρος, ή κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, και ο διαιτητής ή η εταιρεία του αποκτά σημαντικό οικονομικό εισόδημα από αυτό.

2. Η Υποκείμενη-σε-Παραίτηση Κόκκινη Λίστα

2.1 Η σχέση του διαιτητή με τη διαφορά

2.1.1 Ο διαιτητής έχει δώσει νομική συμβουλή ή παράσχει γνωμάτευση αναφορικά με τη διαφορά σε ένα μέρος ή σε κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη.

2.1.2 Ο διαιτητής είχε μία προηγούμενη ανάμειξη στη διαφορά

2.2 Το άμεσο ή έμμεσο ενδιαφέρον του διαιτητή στη διαφορά

2.2.1 Ο διαιτητής κατέχει μετοχές, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε κάποιο από τα μέρη, ή σε κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη το οποίο μέρος ή το συνδεδεμένο πρόσωπο ανήκει σε ιδιώτη.

2.2.2 Ένα στενό οικογενειακό μέλος³ του διαιτητή έχει σημαντικό οικονομικό συμφέρον στο αποτέλεσμα της διαφοράς.

2.2.3 Ο διαιτητής, ή ένα στενό οικογενειακό μέλος του διαιτητή, έχει στενή σχέση με κάποιο πρόσωπο που δεν είναι μέρος στη διαιτησία στο οποίο μπορεί να προσφύγει το μη επιτυχών μέρος στη διαφορά.

2.3 Η σχέση διαιτητή με τα μέρη ή τους συμβούλους

2.3.1 Ο διαιτητής συγχρόνως εκπροσωπεί ή συμβουλεύει ένα εκ των μερών ή πρόσωπο που συνδέεται με ένα εκ των μερών,

2.3.2 Ο διαιτητής συγχρόνως εκπροσωπεί ή συμβουλεύει το δικηγόρο ή τη δικηγορική εταιρία, η οποία ενεργεί ως σύμβουλος για κάποιο από τα μέρη.

2.3.3 Ο διαιτητής είναι δικηγόρος στην ίδια δικηγορική εταιρία του συμβούλου ενός εκ των μερών.

2.3.4 Ο διαιτητής είναι διευθυντής, διαχειριστής ή μέλος του επιβλέποντος συμβουλίου, ή έχει επιρροή ελέγχου σε κάποιο πρόσωπο που συνδέεται ⁴ με ένα από τα μέρη, εάν το εν λόγω συνδεδεμένο μέρος είναι ευθέως εμπλεκόμενο στα επίδικα ζητήματα της διαιτησίας.

2.3.5 Η δικηγορική εταιρία του διαιτητή είχε προηγουμένως ανάμειξη στην υπόθεση η οποία έχει λήξει χωρίς να έχει αναμειχθεί ο ίδιος ο διαιτητής.

2.3.6 Η δικηγορική εταιρεία του διαιτητή συγχρόνως έχει σημαντική εμπορική σχέση με κάποιο από τα μέρη ή με κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη.

2.3.7 Ο διαιτητής τακτικά συμβουλεύει ένα από τα μέρη, ή κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, αλλά ούτε ο διαιτητής ούτε η εταιρεία του αποκτά σημαντικό οικονομικό όφελος από αυτό.

2.3.8 Ο διαιτητής έχει στενή οικογενειακή σχέση με ένα από τα μέρη ή με τον διευθυντή, διαχειριστή ή μέλος του επιβλέποντος συμβουλίου, ή με κάποιο πρόσωπο το οποίο έχει επιρροή ελέγχου σε κάποιο από τα μέρη, ή με κάποιο πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, ή με κάποιο σύμβουλο ο οποίος εκπροσωπεί ένα μέρος.

2.3.9 Ένα στενό οικογενειακό μέλος του διαιτητή έχει σημαντικό οικονομικό ή προσωπικό συμφέρον σε ένα από τα μέρη ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη .

³ Στις Λίστες Εφαρμογών, ο όρος «στενό οικογενειακό μέλος» αναφέρεται στους εξής: σύζυγο, αδέρφια, τέκνα, γονείς ή σύντροφο, επί πρόσθετα σε όποιο άλλο μέλος της οικογένειας με το οποίο υπάρχει στενή σχέση.

⁴ Στις Λίστες Εφαρμογών, ο όρος «συνδεδεμένο πρόσωπο» περιλαμβάνει όλες τις εταιρείες σε έναν όμιλο εταιρειών περιλαμβανομένης και της μητρικής εταιρείας.

3. Η Πορτοκαλί Λίστα

3.1 Προηγούμενες υπηρεσίες για ένα από τα μέρη ή άλλη ανάμειξη στην υπόθεση

3.1.1 Ο διαιτητής έχει ενεργήσει, κατά τα τελευταία τρία έτη, ως σύμβουλος για ένα από τα μέρη, ή για ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, ή έχει προηγουμένως συμβουλευτεί ή έχει λάβει συμβουλή από ένα μέρος, ή ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα μέρος, αναφορικά με το διορισμό σε κάποιο άσχετο θέμα, αλλά ο διαιτητής και το μέρος, ή ένα πρόσωπο που συνδέεται με το μέρος δεν έχουν πλέον σχέση.

3.1.2 Ο διαιτητής έχει ενεργήσει κατά τα τελευταία τρία έτη ως σύμβουλος εναντίον ενός εκ των μερών, ή ενός προσώπου που συνδέεται με ένα από τα μέρη σε ένα άσχετο ζήτημα.

3.1.3 Ο διαιτητής έχει διοριστεί ως διαιτητής κατά τα τελευταία τρία έτη σε δύο ή περισσότερες περιπτώσεις από ένα από τα μέρη, ή από ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη⁵.

3.1.4 Η δικηγορική εταιρεία του διαιτητή, έχει κατά τα τελευταία τρία έτη, ενεργήσει υπέρ ή εναντίον ενός εκ των μερών ή ενός προσώπου που συνδέεται με ένα από τα μέρη σε άσχετη υπόθεση χωρίς την ανάμειξη του διαιτητή.

3.1.5 Ο διαιτητής κατά το παρόν ενεργεί, ή έχει ενεργήσει κατά τα τελευταία τρία έτη, ως διαιτητής σε άλλη διαιτησία σε ένα σχετικό θέμα στο οποίο εμπλέκεται ένα από τα μέρη, ή ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη.

3.2 Τρέχουσες υπηρεσίες σε ένα από τα μέρη

3.2.1 Η δικηγορική εταιρεία του διαιτητή παρέχει κατά το παρόν υπηρεσίες σε ένα από τα μέρη ή σε πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη χωρίς να δημιουργεί σημαντική εμπορική σχέση για την δικηγορική εταιρεία και χωρίς την ανάμειξη του διαιτητή.

3.2.2 Η δικηγορική εταιρεία ή άλλος νομικός οργανισμός ο οποίος μοιράζεται σημαντικές αμοιβές ή άλλα εισοδήματα με τη δικηγορική εταιρεία του διαιτητή παρέχει υπηρεσίες σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

3.2.3 Ο διαιτητής ή η εταιρεία του εκπροσωπεί ένα μέρος, ή ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη στη διαιτησία, σε τακτική βάση, αλλά τέτοια εκπροσώπηση δεν αφορά την παρούσα διαφορά.

3.3 Σχέση μεταξύ διαιτητή και άλλου διαιτητή ή συμβούλου

3.3.1 Ο διαιτητής και άλλος διαιτητής είναι δικηγόροι στην ίδια δικηγορική εταιρεία

⁵ Ενδέχεται να αποτελεί πρακτική σε συγκεκριμένου τύπου διαιτησίας, όπως ναυτική, αθλητική ή εμπορευματική διαιτησία, να επιλέγονται διαιτητές από μία μικρή ή εξειδικευμένη ομάδα από ιδιώτες. Εάν σε τέτοια πεδία αποτελεί συνήθεια και πρακτική για τα μέρη να τοποθετούν τον ίδιο διαιτητή σε διαφορετικές υποθέσεις δεν απαιτείται αποκάλυψη αυτού του γεγονότος, όπου όλα τα μέρη στη διαιτησία είναι εξεικιομένα με τέτοια συνήθεια και πρακτική.

3.3.2 Ο διαιτητής και άλλος διαιτητής, ή ο σύμβουλος ενός εκ των μερών, είναι μέλη στο ίδιο γραφείο δικηγόρων barristers.

3.3.3 Ο διαιτητής ήταν τα τελευταία τρία έτη συνεταίρος, ή με κάποιο άλλον τρόπο συνδεδεμένος, με άλλο διαιτητή ή άλλο σύμβουλο στη διαιτησία.

3.3.4 Ένας δικηγόρος στη δικηγορική εταιρεία του διαιτητή είναι διαιτητής σε άλλη διαφορά η οποία αφορά το ίδιο μέρος ή μέρη, ή ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη.

3.3.5 Ένα μέλος του στενού οικογενειακού κύκλου του διαιτητή είναι συνεταίρος ή υπάλληλος στη δικηγορική εταιρεία η οποία εκπροσωπεί ένα από μέρη, αλλά δεν παρέχει βοήθεια σε σχέση με αυτή τη διαφορά.

3.3.6 Υπάρχει στενή προσωπική φιλία μεταξύ του διαιτητή και ενός συμβούλου του μέρους.

3.3.7 Υπάρχουν εχθρικές σχέσεις μεταξύ ενός διαιτητή και ενός συμβούλου, ο οποίος εμφανίζεται στη διαιτησία.

3.3.8 Ο διαιτητής έχει τα τελευταία τρία έτη διορισθεί σε περισσότερες από τρεις περιπτώσεις από τον ίδιο σύμβουλο, ή την ίδια δικηγορική εταιρεία.

3.3.9 Ο διαιτητής και άλλος διαιτητής, ή ο σύμβουλος ενός εκ των μερών στη διαιτησία, κατά το παρόν ενεργεί ή έχει ενεργήσει κατά τα τελευταία τρία έτη ως συνεργάτης σύμβουλος.

3.4 Σχέση μεταξύ διαιτητή και μέρους και άλλων οι οποίοι εμπλέκονται στη διαιτησία.

3.4.1 Η δικηγορική εταιρεία του διαιτητή κατά το παρόν ενεργεί εναντίον ενός εκ των μερών, ή ενός προσώπου που συνδέεται με ένα από τα μέρη.

3.4.2 Ο διαιτητής έχει συνεργαστεί με ένα μέρος, ή με ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, υπό επαγγελματική ιδιότητα, ως πρώην υπάλληλος ή συνεταίρος.

3.4.3 Υπάρχει στενή προσωπική φιλία υπάρχει μεταξύ ενός διαιτητή και ενός διευθυντή ή διαχειριστή ή μέλους του εποπτικού συμβουλίου: ενός μέρους, μίας οντότητας η οποία έχει άμεσο οικονομικό συμφέρον στην απόφαση η οποία θα εκδοθεί στη διαιτησία, ή ενός προσώπου το οποίο έχει επιρροή ελέγχου, όπως συμφέρον μετόχου πλειοψηφίας, σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη ή μάρτυρα ή εμπειρογνώμονα.

3.4.4 Υπάρχουν εχθρικές σχέσεις μεταξύ ενός διαιτητή και ενός διευθυντή ή διαχειριστή ή μέλος εποπτικού συμβουλίου: ενός μέρους, μίας οντότητας η οποία έχει άμεσο οικονομικό ενδιαφέρον στην απόφαση, ή ενός προσώπου το οποίο έχει επιρροή ελέγχου σε ένα από τα μέρη ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη ή μάρτυρα ή εμπειρογνώμονα.

3.4.5 Εάν ένας διαιτητής είναι πρώην δικαστής, και έχει δικάσει κατά τα τελευταία τρία έτη σημαντικό αριθμό υποθέσεων οι οποίες σχετίζονται με ένα από τα μέρη, ή με ένα πρόσωπο το οποίο συνδέεται με ένα από τα μέρη.

3.5 Άλλες περιπτώσεις

3.5.1 Ο διαιτητής έχει μετοχές, είτε άμεσα είτε έμμεσα, οι οποίες λόγω αριθμού ή ποσοστού αποτελούν σημαντικό ιδιοκτησιακό συμφέρον σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη και αυτό το μέρος ή συνδεδεμένο πρόσωπο είναι εισηγμένο στο χρηματιστήριο.

3.5.2 Ο διαιτητής έχει δημοσίως εκφράσει θέση αναφορικά με την υπόθεση, είτε μέσω μιας δημοσίευσης, ή ομιλίας, ή με κάποιο άλλο τρόπο,

3.5.3 Ο διαιτητής κατέχει θέση στην αναθέτουσα αρχή αναφορικά με τη διαφορά.

3.5.4 Ο διαιτητής είναι διευθυντής, διαχειριστής ή μέλος εποπτικού συμβουλίου, ή έχει επιρροή ελέγχου σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, όπου το συνδεδεμένο πρόσωπο δεν είναι άμεσα εμπλεκόμενο στα επίδικα ζητήματα της διαίτησίας.

4. Πράσινη Λίστα

4.1 Προηγούμενες εκπεφρασμένες νομικές απόψεις

4.1.1 Ο διαιτητής έχει προηγουμένως εκφράσει μία νομική άποψη (όπως μέσω ενός νομικού άρθρου ή δημόσια ομιλία) αναφορικά με ένα θέμα το οποίο ομοίως ανακύπτει στη διαίτησία (αλλά αυτή η άποψη δεν επικεντρώνεται στην υπόθεση).

4.2 Τρέχουσες υπηρεσίες σε ένα από τα μέρη

4.2.1 Μία εταιρεία, σε ένωση ή σε συνασπισμό με τη δικηγορική εταιρεία του διαιτητή, αλλά χωρίς να μοιράζεται σημαντικές αμοιβές ή άλλα εισοδήματα με τη δικηγορική εταιρεία του διαιτητή, παρέχει υπηρεσίες σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη σε άσχετο θέμα.

4.3 Επαφές με άλλο διαιτητή, ή άλλο σύμβουλο για ένα από τα μέρη

4.3.1 Ο διαιτητής έχει σχέση με άλλο διαιτητή, ή με το σύμβουλο για ένα από τα μέρη, μέσα από την ιδιότητα μέλους στην ίδια επαγγελματική ένωση, ή κοινωνικό ή φιλανθρωπικό οργανισμό, ή μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

4.3.2 Ο διαιτητής και σύμβουλος ενός εκ των μερών έχουν στο παρελθόν ενεργήσει από κοινού ως διαιτητές.

4.3.3 Ο διαιτητής διδάσκει στο ίδιο τμήμα ή σχολή όπως άλλος διαιτητής ή σύμβουλος ενός από τα μέρη, ή υπηρετεί ως αξιωματούχος σε ένα επαγγελματικό οργανισμό ή κοινωνικό ή φιλανθρωπικό οργανισμό με άλλο διαιτητή ή σύμβουλο για ένα από τα μέρη.

4.3.4 Ο διαιτητής ήταν ομιλητής, συντονιστής ή διοργανωτής σε ένα ή περισσότερα συνέδρια, ή συμμετείχε σε σεμινάρια ή ομάδες εργασίας ενός επαγγελματικού, κοινωνικού ή κοινωφελούς οργανισμού, με άλλο διαιτητή ή σύμβουλο ενός από τα μέρη.

4.4 Επαφές μεταξύ των διαιτητών και ενός εκ των μερών

4.4.1 Ο διαιτητής είχε αρχικά επαφή με ένα μέρος, ή με ένα συνδεδεμένο πρόσωπο ενός εκ των μερών (ή τον σύμβουλό τους) πριν το διορισμό του, εάν αυτή η επαφή ήταν περιορισμένη στη βάση της διαθεσιμότητας του διαιτητή και τα προσόντα για να υπηρετήσει ως διαιτητής, ή στα ονόματα των πιθανών υποψηφίων για τη προεδρεία, και δεν ασχολήθηκαν με τις ουσιαστικές ή διαδικαστικές εκφάνσεις της διαφοράς, πέρα από τη δυνατότητα βασικής κατανόησης της υπόθεσης από τον διαιτητή.

4.4.2 Ο διαιτητής έχει αμελητέο ποσό μετοχών σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη, το οποίο είναι εισηγμένο στο χρηματιστήριο.

4.4.3 Ο διαιτητής και ο διευθυντής, ο διαχειριστής ή το μέλος εποπτικού συμβουλίου, ή το πρόσωπο το οποίο έχει επιρροή ελέγχου σε ένα από τα μέρη, ή σε ένα πρόσωπο που συνδέεται με ένα από τα μέρη έχουν εργαστεί μαζί ως εμπειρογνώμονες, ή με κάποια άλλη επαγγελματική ιδιότητα, συμπεριλαμβανομένου ως διαιτητές στην ίδια υπόθεση.

4.4.4 Ο διαιτητής έχει σχέση με ένα από τα μέρη ή τα πρόσωπα που συνδέονται με ένα από τα μέρη μέσα από ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης.

the global voice of
the legal profession®